

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/1851

af 28. maj 2019

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for homogeniteten af de underliggende securitiseringseksponeringer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 20, stk. 14, tredje afsnit, og artikel 24, stk. 21, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre, at investorer udviser robust rettidig omhu, og fremme deres vurdering af underliggende risici i overensstemmelse med målene for forordning (EU) 2017/2402, bør de underliggende securitiseringseksponeringer have ensartede risikoprofiler. Derfor bør der opstilles ensartede kriterier, som kan lægges til grund for at bestemme en given pulje af underliggende eksponeringers homogenitet.
- (2) En pulje af underliggende eksponeringer bør kun anses for at være homogen, hvis den indeholder eksponeringer af én enkelt aktivtype. Derfor bør der identificeres forskellige aktivtyper, således at eksponeringer kan henføres i overensstemmelse hermed. Markedspraksis har allerede identificeret veletablerede aktivtyper til at bestemme en given pulje af underliggende eksponeringers homogenitet. For at sikre, at finansiel innovation ikke begrænses, og at der ikke stilles hindringer i vejen for eksisterende markedspraksis, bør bestemte puljer af underliggende eksponeringer, som ikke svarer til én af disse veletablerede aktivtyper, dog også kunne betragtes som én enkelt aktivtype på grundlag af de interne metoder og parametre, som anvendes konsekvent af det eksponeringsleverende eller organiserende institut. Det er også muligt, at én eksponering kan henføres til mere end én aktivtype. Alle underliggende eksponeringer i en bestemt securitisering bør dog tilhøre samme aktivtype.
- (3) Standarder for garantistillelse er udformet med henblik på at måle og vurdere den kreditrisiko, der er forbundet med de underliggende securitiseringseksponeringer, og er derfor nyttige indikatorer for disse eksponeringers homogenitet. Brug af ensartede standarder for sikkerhedsstillelse bør derfor anses for at være en indikator for, at de underliggende eksponeringer i en pulje har ensartede risikoprofiler, mens brug af standarder for garantistillelse, som ikke er ensartede, kan føre til eksponeringer med væsentligt forskellige risikoprofiler, også selv om sådanne standarder for sikkerhedsstillelse alle er af høj kvalitet.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35.

- (4) Servicingen af underliggende eksponeringer, herunder overvågning, inddrivelse og forvaltning af kontante tilgodehavender fra underliggende eksponeringer på SSPE's aktivside, har en væsentlig indvirkning på de pengestrømme, der forventes fra de underliggende eksponeringer, og fremmer derfor pengestrømsprognoser og muliggør statistisk pålidelige antagelser for investorer med hensyn til betaling og misligholdelse. Uanset om servicingen forvaltes af det eksponeringsleverende eller organiserende institut eller af en eller flere tredjeparter, bør forvaltning af servicingen af puljen af underliggende eksponeringer ved hjælp af ensartede procedurer, systemer og ledelse være en nødvendig forudsætning for at anerkende puljen af underliggende eksponeringer som værende homogen. Underliggende eksponeringer i puljen bør derfor være omfattet af serviceringsprocedurer, som er tilstrækkeligt ensartede til at gøre det muligt for en investor at foretage en pålidelig vurdering af indvirkningen af servicing inden for ensartede parametre.
- (5) For visse aktivtyper er investorerne muligvis ikke i stand til at foretage en korrekt vurdering af de underliggende risici i forbindelse med puljen af underliggende eksponeringer udelukkende på grundlag af ensartet servicing og ensartede standarder for garantistillelse. Bestemte faktorer bør derfor anvendes i forbindelse med visse aktivtyper for at sikre en præcis vurdering af homogeniteten. Et eksponeringsleverende eller organiserende institut bør derfor anvende en eller flere relevante faktorer fra sag til sag under hensyntagen til securitiseringsstypen (dvs. ikke-ABCP- eller ABCP-securitisering), de særlige kendetegn ved den pågældende pulje af underliggende eksponeringer, og hvorvidt investorerne er i stand til at vurdere de underliggende risici i forbindelse med den pulje, der er resultatet heraf, på grundlag af fælles metoder og parametre. Aktivtyper som »kreditfaciliteter til enkeltpersoner til personligt, familiemæssigt eller husholdningsmæssigt forbrug« og »tilgodehavender fra salg« anses for at være tilstrækkeligt homogene som aktivtyper, forudsat at der også anvendes ensartede standarder for garantistillelse og ensartede serviceringsprocedurer. Brug af yderligere krav i forbindelse med disse aktivtyper i form af homogenitetsfaktorer ville føre til overdrevne koncentrationer i de securitiserede porteføljer. Der bør derfor ikke stilles krav om brug af homogenitetsfaktorer i forbindelse med disse aktivtyper.
- (6) Hvis de underliggende eksponeringer ændrer deres kendetegn i forhold til betingelserne for homogenitet, herunder homogenitetsfaktorerne, af årsager, som det eksponeringsleverende eller organiserende institut ikke har nogen indflydelse på, og ikke på grund af en fejl fra det eksponeringsleverende instituts side, bør dette ikke anses for at have en indvirkning på puljens homogenitet, forudsat at eksponeringerne ellers opfyldte kravene i denne forordning på tidspunktet for securitiseringsindgåelse, og at en sådan ændring skete efter securitiseringsindgåelse. Da betingelserne for bestemmelse af underliggende eksponeringers homogenitet både er relevante for ABCP- og ikke-ABCP-securitiseringer, bør ensartede bestemmelser finde anvendelse på begge typer securitiseringer uanset bestemte homogenitetsfaktorer, som muligvis udelukkende er relevante for visse aktivtyper i ABCP- eller ikke-ABCP-securitiseringer.
- (7) Denne forordnings bestemmelser er nært forbundne, da de omhandler homogenitet for både ABCP- og ikke-ABCP-securitiseringer. Af hensyn til sammenhængen mellem disse bestemmelser, som bør træde i kraft samtidig, og for at de personer, som er omfattet af disse forpligtelser, lettere kan få et samlet overblik over og samlet adgang til dem, bør begge de i forordning (EU) 2017/2402 krævede reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende homogenitet samles i én enkelt forordning. Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (8) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har arbejdet tæt sammen med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) før forelæggelsen af det udkast til tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning. Den har også afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽²⁾, om en udtalelse —

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Underliggende eksponeringsers homogenitet

Underliggende eksponeringer anses med henblik på artikel 20, stk. 8, og artikel 24, stk. 15, i forordning (EU) 2017/2402 for at være homogene, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) de svarer til en af følgende aktivtyper:
  - i) boliglån, som enten er sikret ved et eller flere panter i beboelsesejendom, eller som fuldt ud garanteres af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 2 eller derover som fastsat i nævnte forordnings tredje del, afsnit II, kapitel 2
  - ii) kommercielle lån, som er sikret ved et eller flere panter i erhvervsejendom, herunder kontorer eller andre forretningslokaler
  - iii) kreditfaciliteter til enkeltpersoner til personligt, familiemæssigt eller husholdningsmæssigt forbrug
  - iv) kreditfaciliteter, herunder lån og leasing, til alle typer virksomheder eller selskaber
  - v) billån og -leasing
  - vi) kreditkorttilgodehavender
  - vii) tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser
  - viii) andre underliggende eksponeringer, der af det eksponeringsleverende eller organiserende institut anses for at svare til en bestemt aktivtype på grundlag af interne metoder og parametre
- b) de er garanteret i overensstemmelse med standarder, som anvender ensartede tilgange til vurdering af tilknyttet kreditrisiko
- c) de serviceres i overensstemmelse med ensartede procedurer for overvågning, inddrivelse og forvaltning af kontante tilgodehavender på SSPE'ens aktivside
- d) en eller flere af homogenitetsfaktorerne anvendes i overensstemmelse med artikel 2.

Hvis en underliggende eksponering svarer til mere end én aktivtype, henføres denne eksponering med henblik på litra a) kun til én aktivtype i den pågældende securitisering.

Ændringer af underliggende eksponeringer i en pulje, som anses for at være homogen i henhold til denne forordning, påvirker ikke en sådan homogenitet, hvis sådanne ændringer skyldes årsager, som det eksponeringsleverende eller organiserende institut ikke har nogen indflydelse på.

Artikel 2

Homogenitetsfaktorer

1. Homogenitetsfaktorerne for den aktivtype, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. i), er som følger:
  - a) sikkerhedsrækkefølgen af rækkefølge, når puljen af underliggende eksponeringer udelukkende består af én af følgende:
    - i) lån sikret ved førsteprioritetssikkerhedsrettigheder i en beboelsesejendom
    - ii) lån med lavere prioritetssikkerhed i og alle foranstillede sikkerhedsrettigheder til en beboelsesejendom
    - iii) lån sikret ved efterstillede sikkerhedsrettigheder i en beboelsesejendom
  - b) type beboelsesejendom, når puljen udelukkende består af én af følgende typer:
    - i) indkomstskabende ejendomme
    - ii) ikke-indkomstskabende ejendomme
  - c) jurisdiktion, når puljen består af eksponeringer sikret ved beboelsesejendomme beliggende i den samme jurisdiktion.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

2. Homogenitetsfaktorerne for den aktivtype, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. ii), er som følger:
  - a) sikkerhedsrettighedernes rækkefølge, når puljen udelukkende består af én af følgende typer underliggende eksponeringer:
    - i) lån sikret ved førsteprioritetssikkerhedsrettigheder i en erhvervsejendom
    - ii) lån med lavere prioritetssikkerhed i og alle foranstillede sikkerhedsrettigheder til en erhvervsejendom
    - iii) lån sikret ved efterstillede sikkerhedsrettigheder i en erhvervsejendom
  - b) type erhvervsejendom, når puljen udelukkende består af én af følgende typer:
    - i) kontorbygninger
    - ii) salgssted
    - iii) sygehuse
    - iv) opbevaringsfaciliteter
    - v) hoteller
    - vi) industriejendomme
    - vii) andre specifikke typer erhvervsejendomme
  - c) jurisdiktion, når puljen består af underliggende eksponeringer sikret ved ejendomme beliggende i den samme jurisdiktion.
3. Homogenitetsfaktorerne for den aktivtype, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. iv), er som følger:
  - a) type låntager, når puljen udelukkende består af én af følgende typer låntagere:
    - i) mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder
    - ii) andre typer virksomheder og selskaber
  - b) jurisdiktion, når puljen udelukkende består af én af følgende typer underliggende eksponeringer:
    - i) eksponeringer sikret ved ejendom beliggende i den samme jurisdiktion
    - ii) eksponeringer mod låntagere bosiddende i den samme jurisdiktion.
4. Homogenitetsfaktorerne for den aktivtype, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. v), er som følger:
  - a) type låntager, når puljen udelukkende består af underliggende eksponeringer mod én af følgende typer låntagere:
    - i) enkeltpersoner
    - ii) mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder
    - iii) andre typer virksomheder og selskaber
    - iv) offentlige enheder
    - v) finansieringsinstitutter
  - b) jurisdiktion, når puljen består af underliggende eksponeringer mod låntagere bosiddende i den samme jurisdiktion.
5. Homogenitetsfaktorerne for den aktivtype, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. vi), er som følger:
  - a) type låntager, når puljen udelukkende består af underliggende eksponeringer mod én af følgende typer låntagere:
    - i) enkeltpersoner
    - ii) mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder
    - iii) andre typer virksomheder og selskaber
    - iv) offentlige enheder
    - v) finansieringsinstitutter
  - b) jurisdiktion, når puljen består af underliggende eksponeringer mod låntagere bosiddende i den samme jurisdiktion.

6. Homogenitetsfaktorerne for den aktivtype, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. viii), er som følger:
- a) type låntager
  - b) sikkerhedsrettighedernes rækkefølge
  - c) type fast ejendom
  - d) jurisdiktion.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. maj 2019.

På Kommissionens vegne
Formand
Jean-Claude JUNCKER
